

Тафриқага бўлинишнинг диний ва дунёвий зарарлари

06:17 / 24.08.2018 5570

Бугунги жумъа мавъизасида имом-хатибларимиз "Тафриқага бўлинишнинг диний ва дунёвий зарарлари" мавзусида маъруза қиладилар. Бу ҳақда [ЎМИ расмий сайтида хабар берилмоқда.](#)

ميجرلا نمرلا ۋللا مسب

Муҳтарам жамоат! Аллоҳ таоло инсонларни бир ота ва бир онадан пайдо қилиб, уларни Ер юзи бўйлаб турли хил миллат ва элатлар шаклида тарқатиб юборди. Инсонларнинг бу каби хилма-хиллиги фитрий бўлиб, Аллоҳ таоло уни илоҳий ҳикмат ила жорий қилди. Яъни, бу бўлиниш ажралиш учун эмас, балки бирлашиш ва ўзаро яқинлашиш учун

эканлигини Қуръони каримда баён қилди:

لَّئِن بَقَوْا أَبُوغُشُّمُ كَانُ لَعَجَوْا وَتَنُؤُنُ أَوْ رَكَدُوا نَمُّمُ كَانُ قَلَخَ أَنْ يُسْأَلَ لَأَيَّ أَيِّ
ةروس) رِيْبَخُ مِيْلَعِ لَلْأَنَّ إِنَّمَا كَانُ قَاتِلًا لَلْأَنَّ عَمُّ كَمَرَكُ أَنْ إِنَّا أَوْ فَرَاغَتِ ل
13/تارجح ل

яъни: **“Эй, инсонлар! Дарҳақиқат, Биз сизларни бир эркак (Одам) ва бир аёл (Ҳавво)дан яратдик ҳамда бир-бирларингиз билан танишишингиз учун сизларни (турли-туман) халқлар ва қабила (элат)лар қилиб қўйдик.Албатта, Аллоҳ наздида (энг азизу) мукаррамроғингиз тақводорроғингиздир. Албатта, Аллоҳ билувчи ва хабардор зотдир”** (Хужурот сураси, 13-оят).

Динимизда мана шу ҳақиқатни баён қилиш орқали инсонларни бирликда ва ҳамжиҳатликда яшашга даъват этилади.

Айни пайтда динимиз бизларни ўзаро ихтилоф қилишдан, тафриқага бўлинишимиздан қайтаради. Зеро, ихтилоф ва тафриқа инсонларни бир-бирдан узоқлаштиради, ўртада адоват ва фитна пайдо бўлишига сабаб бўлади. Айниқса, динда тафриқага бўлиниш залолат саналиб, инсоннинг икки дунёсини ҳам барбод бўлишига олиб боради. Аллоҳ таоло Қуръони каримда шундай деган:

ذٰلِكَ مَكِّيْلَعِ لَلْأَنَّ مَعْنِ أَوْ رُكُودًا وَ أَوْ رَفَاتِ الْوَأَعْيَمِ حِ لَلْأَنَّ لَبَحَبِ أَوْ مَصْتَعَاو
مُتْنُكَ وَأَنْ أَوْخِ إِوْتَمَعْنَبُ مُتَحَبَّبُ صَافٍ مُكَبُّوْلُقِ نَبِيْبِ فَلَافٍ أَدْعَا مُتْنُكَ
وَأَيَّ أَيَّ مُكَلُّ لَلْأَنَّ نَبِيْبِي كَلِّدَكَ أَهُنَّمُ مُكَدِّقُنَ أَفْرَانِ لَلْأَنَّ مِمِّ رَفُحِ أَفَشِ يَلَعِ
103/نارمع ل آةروس) نُوْدَتَّهَتْ مُكَلُّ ل

яъни: **“Ҳаммангиз Аллоҳнинг “арқони”ни (Қуръонини) маҳкам тутинг ва фирқаларга бўлинманг ҳамда ўзаро адоватда бўлган пайтларингизда дилларингизни (туташтириб) ошно қилиб қўйган Аллоҳнинг неъматини ёдда тутинг! Унинг неъматини туймай биродарларга айландингиз. Дўзах чоҳи ёқасида турганингизда, сизларни ундан қутқарди. Шояд ҳақ йўлни топгайсизлар, деб, Аллоҳ Ўз оятларини сизларга шундай баён қилади”**

(Оли Имрон сураси, 103-оят).

Ушбу оятда Аллоҳ таоло Ўзининг каломи бўлмиш Қуръони каримни **“маҳкам тутиш”**га буюрмоқда. Шунчаки, уни **“ушланг”** демаяпти. Чунки, ушланган нарса гоҳида беҳосдан қўлдан тушиб кетиши мумкин. Аммо маҳкам тутилганда, уни ҳар қандай ҳолатда ҳам қўлдан қўйиб

алайҳи ва саллам шундай деганлар:

سَأْرٌ: لَأَقْمَلِسُو هَلِجْ هَلِجْ لَصْرَهَلِجْ لَأُوسَرَّ نَأْ هَنْعْ هَلِجْ لِي ضَرَّ دُوْعَسَمَنْ بِنَعْ
"يَقْهَبِ لَأْمَأْمِ لَأْهَوْر)" (هَلِجْ لَأْأَفَاحْمَ مَءْمَكْ لَأْ)

яъни: **“Ҳикматнинг боши – Аллоҳдан қўрқишдир”** (Имом Байҳақий ривояти).

Қалбида Аллоҳдан қўрқуви бўлиб, ҳикмат эгаси бўлган киши ҳеч қачон Ислом дунёси уламолари Фирқатун ножиya (нажот топувчи тоифа), деб ижмоъ қилган, аҳли суннат вал жамоатга қарши чиқиб, янги фирқалар тузмайди, бошқа фирқаларга эргашмайди! Бу ҳақда Расулulloҳ саллаллоҳу алайҳи ва саллам шундай деганлар:

هَلِجْ لَأْأَنْ: لَأَقْمَلِسُو هَلِجْ هَلِجْ لَصْرَهَلِجْ لَأُوسَرَّ نَأْ هَنْعْ هَلِجْ لِي ضَرَّ رَمْعَنْ بِنَعْ
عَمَّ لَأْأَجَّ لَأْأَجَّ لَأْأَجَّ لَأْأَجَّ لَأْأَجَّ لَأْأَجَّ لَأْأَجَّ لَأْأَجَّ لَأْأَجَّ
"يَذْمُرْتَلَأْمَأْمِ لَأْهَوْر)" (رَأْنِ لَأْأِي فَّ دَشَّ دَشَّ نَمَّو)

яъни: **“Аллоҳ таоло менинг умматимни залолатга жамламайди. Аллоҳнинг қудрат қўли жамоат узрадир. Кимки жамоатдан ажралса, ажралиб жаҳаннамга киради”** (Имом Термизий ривояти).

Ислом тарихида қанчадан-қанча мазҳаблар, фирқалар чиққан бўлса-да, уламолар уларнинг йўллари тўғрилигига ижмоъ қилмаганлигидан, тезда йўқолиб кетишди. Аҳли ножиya деб эълон қилинган аҳли суннат вал жамоат ҳақ бўлганлиги сабабли 14 асрдан бери яшаб келмоқда.

Ҳикмат соҳиби бўлган фаросатли, аҳли фаҳм "Мен юрган йўл нотўғри бўлиб қолса, Аллоҳнинг ҳузурига борганда нима қиламан?", – деб қўрқади. Фақатгина илмининг ўзи кифоя қилганда эди, Азозил тўғри йўлдан адашмаган бўлар эди. У олим бўлса ҳам, ҳикматдан бенасиб бўлгани учун Аллоҳ таолонинг Одам алайҳиссаломга сажда қилишга бўлган буйруғининг ҳикматини била олмасдан тўғри йўлдан озиб, шайтонир ражиймга айланди.

Афсуски, баъзи ҳикмат илми берилмаган кимсалар ўзларини олиму доно фаҳмлаб, "шу йўлим тўғри" деб, турли-туман фирқалар ташкил қилмоқда. Уларга фаросат ва ҳикмат илми берилганида эди, исломнинг моҳиятидан хабардор бўлиб, асло фирқаларга бўлинмас эдилар.

Муҳтарам аҳли ислом! Дин илмини билмай туриб, Ислом дини номидан тарғибот ва ташвиқот қилаётган ҳар қандай кимсага эргашиб кетавериш

ярамайди! Айниқса, замонавий электрон воситалари, интернет тармоқлари орқали тарқатилаётган диний мавзудаги маълумотларнинг ҳаммаси ҳам соф ислом ғоясига, бизнинг ақидамизга тўғри келавермайди. Шунинг учун интернет тармоғидан фойдаланадиган фарзандларимиздан огоҳ бўлайликки, токи улар экстремистик оқимлар таъсирига тушиб, алданиб қолмасинлар.

Диний илми етарли бўлмаган кишининг илмсиз тарзда фатво бериши ҳам одамлар орасида тафриқага сабаб бўлувчи омиллардан бири саналади. Диний илми бўлмаган кишининг олимликни даъво қилиши такаббурликдир. Аслида бундай кимсаларни илмдан гапиришга ҳаққи йўқ. Чунки, ҳадиси шарифда шундай дейилган:

اَلْمَلِكُ سَوَّوْهُ يَلْعَ لَلَّيْ صِرَّةَ لَلَّيْ لُؤْسَرَّ لَاقَ لَاقَ هِنَعِ لَلَّيْ ضِرَّ كَلَّامَ نَبِّ فَوْعَ نَعِ
لَا تَخُومٌ وَأَرْوَمٌ وَأَرْيَمٌ أَلَّ صُقَي

(دواد وبأمام إله اور).

яъни: Авф ибн Молик разияллоҳу анҳудан ривоят қилинади, Расулуллоҳ саллаллоҳу алайҳи ва саллам шундай дедилар: **“Одамларга илмдан фақат амир (подшоҳ), ёки маъмур (подшоҳ томонидан рухсат берилган шахслар), ёки мутакаббир (ўзини катта олувчи) панд насиҳат қилади”**, – дедилар (Имом Абу Довуд ривояти).

Демак, одамларга ваъз айтишга фақат мутасадди раҳбарнинг ёки у томонидан ижозат берилган олим кишиларнинг ҳаққи бор. Улардан бошқа ким воизлик қилса, демак, бу – унинг манманлигидан, ўзига бино қўйганлигидандир.

Аллоҳ таоло барчаларимизни бир ёқадан бош чиқариб, меҳр-оқибат билан, тинч-тотувликда ҳаётгузаронлик бахтига муяссар айласин. Омин!